

Plavec.

Slušil je svoje dni mlad plavec pri revnem gospodarju. Bil mu je jako zvest i celo pariden. To leto istice, stopi mladenec pred gospodarja ter ga opomni na svoj zaslužek. "Dragi moj, daj ti mimam s čim platiti, saj vidiš, da sem revan. Ostani še eno leto pri meni, morebiti mi Bog kaj da, da ti platim." Mladenec ostane še celo leto pri njem ter mu vidno služi kot do zdaj. Konec leta ropet stopi pred gospodarja ter hoče svojo plačo. A gospodar mu enako odgovori, kot prvo leto, da mu še Bog ni ničesar dal, ter ga prosi, naj še eno leto ostane. Res služi plavec še tretje leto in trija konec leta svoj denar. Celi enak odgovor dobi kot poprej. Mladenec se to čudno vidi ter reče malo jeno: "Kaj pa grem sam po svetu Boga iskat, bom vendar videl, kje je."

Knalo se odpravil in se le proti večeru paride do horne kočice ob samotnem Bogu. Plopi noter ter posidravi v postelji ležečo staro kolno odavo: "Bog daj dober večer!", "Bog ga daj! odvrne starka." "Kam si se pa namenil?" "Vpraša žena." "Vsem Boga," odgovori ter prosi prenočišča. "Daj jej pove, da je služil tri leta pri nekem gospodarju, pa da ni nič plače dobil, ker se je vsako leto hionioče vstavljajal ter rekel, da mu ni še Bog nič dal. Gato pa grem po svetu, da ga najdem." "Saj vidiš, dragi moj, da ni prostora ga te, da bi tu prenočil, le pojdij dalje i kadar najdes Boga, vprašaj ga, če bom se ožtravela ali ne."

Obljubi jej, gre dalje i pride v hišo nekoga čevljarja. "Dobro večer!" ga nagovori. "Bog daj!" odvrne čevljar. "Kaj pa bi rad?" "Da bi tu prenočil. Hodim po svetu ter isem Boga." "Pove mu ves svoj dogovet." "Pri nas ni prostora za prenočišče, le pojdij dalje i kadar najdes Boga, vprašaj ga, če sem prav delal, ker sem svoj zaslužek zapiral."

Res gre mladenec dalje i se pozno po noči paride do velikega grada. To se bližji s visokih oken svetla luč. Tu morebiti doblim prenočišče, si misli, stopi v grad ter pove gospodu, kam da gre i kako se mu je gojilo. Grajsčak mu veli odpraviti spalnico i po v jutro odhaja, mu reče, da naj pravi Boga, če vživa po pravici svoje premoženje ali ne. Mladenec obljubi ter odide.

Dolgo hodi po velikanski lani, misli se, da ne bo nikdar ven prišel. Kmiraj gre dalje i vendar zagleda se tam daleč pred sals ovce se patti. To bližje pride, vidi, da se debele ovce pasejo po ternji i koprini, a meršave pa po lepi travi med duhtecimi cvetlicami. To se mladenec čudno vidi; ogleduje se po pastirju in zagleda na kamnu sedeti sivoga starčeka s pastirsko palico v rokah.

"Čudni se tej nenaravni prikasni, mladenec, da se debele ovce pasejo na slabiji pari, a meršave na bolji. Tedi, da si našel Fistege, katerega si iskal, - jas sem Bog. To pa pomeni, da hodi Fisti ljube, ki na svetu dolno žive i za Boga nič ne marajo na onem svetu med ternjem nekomaž terpelj. i s ktere svet cančup,

Ki se ne brigajo za posvetno slast, ki ne žive samo za život, tisti se bodo tam v raji spretekajali med nar krasnejšimi cvetlicami, po nar lepših livadah - uživali bodo rajsko radost. -

Pojis i povej grajščaku (mladenec sporna na tem, da je Bog, ker ve ve o grajščaku, daravno ga se ni ničesar v njem vprašal), da naj bo mirno i veselo živa svoje premoženje, ker si ga je pravilno pridobil i Boga imel v čisti. Čevljanju pa povej, da ni nikdar rekel, da vaslušek mi je Bog dal, ampak: to sem našel, ker je vaslušek mojih kerravnih suljev. Žena odvra ne bo nikdar več odpravila, nikdar se ni skozi sedem let, kar kolna leži smislila na Boga, da bi jej pomagal, ampak le na kabe in zdravniku."

Trreksi žgine pastir in vsa čeraovac mladenču spreid oči i lepa cesta vije se po levi, od koder je prišel. Gre h grajščaku i mu naznani, kar je Bog rekel. Gospod mu plati za ona tri leta, ktere je preslušil pri revnem kmetu ter ostane od udaj pri njem do smoti.